

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๑๕๐๖๗

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ..... 4700
วันที่..... 18 ส.ค. 2557
เวลา..... 09.42 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๐ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๑๐ ฉบับ

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจำนวน ๑๐ ฉบับ ตามบัญชีรายชื่อที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๑๐ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๑๐ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๕๗ / ๕๗ วันที่ ๑๗ / ๘ / ๕๗
เวลา ๑๐.๕๑ ส่ง พร.ง.
ต้นกักรประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๓๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๐๑๖๐ (Desktop/นสท./สภสท)

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๒ / ๒๕๕๗
วันที่ ๑๗ / ๘ / ๕๗
เวลา ๑๓.๓๐ น.

สำนักการประมง

บัญชีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ....
๒. ร่างพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ....
๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
๔. ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
๕. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
๖. ร่างพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ....
๗. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ....
๘. ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
๙. ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้การค้ำประกันหนี้ในอนาคตหรือหนี้มีเงื่อนไข ต้องกำหนดรายละเอียดของหนี้และขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน รวมทั้งจำกัดความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันไว้เฉพาะหนี้ตามสัญญานั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘๑)

(๒) กำหนดให้ข้อตกลงที่ให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมเป็นโมฆะ (เพิ่มเติมมาตรา ๖๘๑/๑)

(๓) กำหนดให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันหรือการจำนองที่แตกต่างไปจากบทบัญญัติที่มีไว้เพื่อคุ้มครองผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองมิให้ต้องรับผิดชอบเกินสมควรเป็นโมฆะ (เพิ่มเติมมาตรา ๖๘๕/๑ และมาตรา ๗๑๔/๑)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของเจ้าหนี้ในการบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกัน เมื่อลูกหนี้ผิดนัด และกำหนดผลในกรณีที่เจ้าหนี้ไม่บอกกล่าว รวมถึงให้สิทธิแก่ผู้ค้ำประกันในการชำระหนี้ที่ถึงกำหนดได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘๖)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ค้ำประกันได้รับประโยชน์จากการที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ให้แก่ลูกหนี้ รวมทั้งกำหนดให้ข้อตกลงที่เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันเป็นโมฆะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙๑)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้อันมีกำหนดเวลาแน่นอนและเจ้าหนี้อยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ และห้ามกำหนดข้อตกลงไว้ล่วงหน้าให้ผู้ค้ำประกันยินยอมที่จะเป็นประกันหนี้ต่อไป แม้ว่าเจ้าหนี้จะผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐๐)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมให้นำมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลหลายคนเป็นผู้จำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑๗)

(๘) กำหนดให้ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้ของบุคคลอื่นไม่ต้องรับผิดชอบเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองเมื่อมีการบังคับจำนองหรือเอาทรัพย์สินจำนองหลุด รวมถึงให้ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้จำนองต้องรับผิดชอบเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดเป็นโมฆะ ยกเว้นกรณีการจำนองทรัพย์สินของตนเพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคล (เพิ่มเติมมาตรา ๗๑๗/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนในการบังคับจำนองของผู้รับจำนองให้ชัดเจนขึ้น รวมถึงให้ความคุ้มครองผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนเพื่อประกันหนี้ของผู้อื่นจากกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนและเงื่อนไขที่ผู้รับจ้างจะฟ้องคดีต่อศาล เพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจ้างทดแทนการขายทอดตลาดให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๒๙)

(๑๑) กำหนดให้สิทธิแก่ผู้จ้างในการแจ้งต่อผู้รับจ้างเพื่อให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้างโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล (เพิ่มเติมมาตรา ๗๒๙/๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๒๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓๕)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการไถ่ถอนจ้างของผู้รับโอน ให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการบอกกล่าวการบังคับจ้างของผู้รับจ้างมายังผู้รับโอน ตามมาตรา ๗๓๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓๗)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุระงับจ้าง ให้รวมถึงการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ซึ่งจ้างตามมาตรา ๗๒๙/๑ ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔๔)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้าประกันและผู้จ้างซึ่งมีใช้ลูกหนี้ ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพ ให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลง อันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้าประกันหรือผู้จ้างตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ค้าประกัน หรือผู้จ้างต้องรับผิดชอบเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จ้างซึ่งเป็น ประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้อง ล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้าประกันและผู้จ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไปของลักษณะ ๑๑ คำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้าประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๙๔ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้าประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้าประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้หรือผู้ค้าประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้าประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้าประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมีได้

การชำระหนี้ของผู้ค้าประกันตามมาตรา นี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้าประกันตามมาตรา ๖๙๓”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๖๙๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้าประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ให้ผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้าประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้าประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐๐ ถ้าคำประกันหนึ่งอื่นจะต้องชำระ ณ เวลาที่กำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๔/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๑๔/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้นั้นเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่ยังบังคับจำนองหรือเอาทรัพย์สินจำนองหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับในกรณีที่นิติบุคคลซึ่งมิใช่บริษัทมหาชนจำกัด เป็นลูกหนี้และผู้มีอำนาจบริหารจัดการนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นเกินร้อยละยี่สิบห้าของหุ้นที่จำหน่ายแล้วของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้จำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคลนั้น และผู้จำนองได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้เป็นสัญญาต่างหาก”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้

ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งสำเนาหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำนองเช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๗๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจำนองหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

- (๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงสองปี และ
- (๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าหรือใกล้เคียงกับจำนวนเงินอันค้างชำระ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ ของหมวด ๔ การบังคับจำนองของลักษณะ ๑๒ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๗๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนองหรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จำนองเป็นบุคคลซึ่งจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จำนองย่อมรับผิดเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจำนองคนใดจะบังคับจำนองเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจำนองได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะไถ่ถอนจำนองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจำนองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจำนอง ผู้รับโอนต้องไถ่ถอนจำนองภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔๔ อันจำนองย่อมระงับสิ้นไป

- (๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ
- (๒) เมื่อปลดจำนองให้แก่ผู้จำนองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ
- (๓) เมื่อผู้จำนองหลุดพ้น
- (๔) เมื่อถอนจำนอง
- (๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับจำนองหรือถอนจำนอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑
- (๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นหลุด”

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้ และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพัน อันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๙๑ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนองที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับข้อตกลงใด ๆ อันมีผลให้ผู้จ้างต้องรับผิดชอบค่าทรัพย์สินที่จ้างในเวลาที่ยังค้างจ้างหรือเอาทรัพย์สินจ้างหลุด หรือให้ผู้จ้างต้องรับผิดชอบอย่างผู้ค้าประกัน ที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจ้างงานที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๔ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ได้รับโอนต้องการไถ่ถอนจ้างเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจ้างตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..) พ.ศ. ....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับค้ำประกัน และจำนอง ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองซึ่งมีลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ใน การที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่า เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็น สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบ ในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมาย บัญญัติให้ความคุ้มครองไว้ หรือให้ผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ชั้นต้น นอกจากนั้น เจ้าหนี้จำนวนมากเลือกที่จะฟ้องผู้ค้ำประกัน หรือผู้จำนองแทนการฟ้องลูกหนี้ชั้นต้น โดยตรง กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตาม เจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในกรณีหนี้ในอนาคตหรือหนี้ ที่มีเงื่อนไขให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้ข้อตกลงที่ให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะ เป็นลูกหนี้ร่วมเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๔)

(๓) กำหนดให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (มาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๙) มีผลเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๕)

(๔) กำหนดหน้าที่ของเจ้าหนี้ในการบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันเมื่อลูกหนี้ผิดนัด และผลกรณีเจ้าหนี้มิได้บอกกล่าว (ร่างมาตรา ๖)

(๕) กำหนดให้ผู้ค้ำประกันได้รับประโยชน์จากการที่เจ้าหนี้กระทำการใดๆ อันมีผล เป็นการลดจำนวนหนี้ให้แก่ลูกหนี้ด้วย รวมทั้งกำหนดให้ข้อตกลงที่เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกัน เป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๗)

(โปรดพลิก)

(๖) กำหนดให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้อันมีกำหนดเวลาแน่นอน และเจ้าหนี้นี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ และห้ามกำหนดข้อตกลงไว้ล่วงหน้าให้ผู้ค้าประกันยินยอมที่จะเป็นประกันหนี้ต่อไป แม้ว่าเจ้าหนี้นี้จะผ่อนเวลาชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้แล้ว (ร่างมาตรา ๘)

(๗) กำหนดให้ข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้างงานที่แตกต่างไปจากที่กฎหมายกำหนด มีผลเป็นโมฆะ (ร่างมาตรา ๙)

(๘) กำหนดให้นำมาตรา ๖๕๑ มาตรา ๖๕๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลหลายคนเป็นผู้จ้างงานทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

(๙) กำหนดให้ผู้จ้างซึ่งจ้างงานทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้เกินราคาทรัพย์สินที่จ้างงานในเวลาที่ยังค้างจ้างหรือเอาทรัพย์สินจ้างงานหลุด รวมถึงให้ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้จ้างงานต้องรับผิดเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดเป็นโมฆะ เว้นแต่ในกรณีการจ้างงานทรัพย์สินของตนเพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคล ซึ่งมีใช้บริษัทมหาชน จำกัด และในกรณีนั้นมีผู้มีอำนาจบริหารจัดการนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นเกินร้อยละยี่สิบห้าของหุ้นที่จำหน่ายแล้วของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้จ้างงานทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๑๑)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนในการบังคับจ้างงานของผู้รับจ้างงานให้ชัดเจนขึ้น รวมถึงให้ความคุ้มครองผู้จ้างงานซึ่งจ้างงานทรัพย์สินของตนเพื่อประกันหนี้ของผู้อื่นจากกรณีผู้รับจ้างงานไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

(๑๑) กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขที่ผู้รับจ้างงานจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจ้างงานหลุดแทนการขายทอดตลาดให้ชัดเจนขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓)

(๑๒) กำหนดให้สิทธิแก่ผู้จ้างงานในการแจ้งต่อผู้รับจ้างงานเพื่อให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้างงานโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล (ร่างมาตรา ๑๔)

(๑๓) แก้ไขระยะเวลาในการบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างงานเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๒๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๔) แก้ไขระยะเวลาในการไถ่ถอนจ้างงานของผู้รับโอนให้มีความสอดคล้องกันกับระยะเวลาในการบอกกล่าวบังคับจ้างงานของเจ้าหนี้นายผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งมีจ้างงาน (ร่างมาตรา ๑๖)

(๑๕) กำหนดเพิ่มเติมเหตุระงับจ้างงาน ให้รวมถึงการขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจ้างงานตามมาตรา ๗๒๘/๑ (ร่างมาตรา ๑๗)

(๑๖) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับ สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิด ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายใหม่ใช้บังคับ เว้นแต่บทบัญญัติของกฎหมายใหม่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๔)

(๑๗) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการ (ร่างมาตรา ๒๕)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๕๑ อันคำประพันธ์นั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อ หนึ่งอันสมบูรณ์ หนึ่งในอนาคตหรือหนึ่งมีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ เหตุการณ์ซึ่งหนึ่งนั้นอาจเป็นผลได้จริง ก็ประกันได้ หนึ่งอันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วย ความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้น ก็อาจจะมี ประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้าประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือ ไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เขาทำสัญญาผูกพันตน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ แก้เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖๕๑ อันคำประพันธ์นั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนึ่ง อันสมบูรณ์ หนึ่งในอนาคตหรือหนึ่งมีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ ซึ่งหนึ่งนั้นอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการ ก่อหนี้รายที่คำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่คำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่คำประกัน เว้นแต่ในกรณีคำประกัน หนึ่งต้นสัญญาบัญชีเดินสะพัด หรือตามสัญญา เพื่อการออกเลตเตอร์ ออฟเครดิตหรือสัญญาที่ก่อหนี้หมุนเวียนต่อเนื่องกันในลักษณะอื่น ทำนองเดียวกัน จะไม่ระบุระยะเวลาดังกล่าวก็ได้ สัญญาคำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่คำประกันไว้ โดยชัดเจน และผู้ค้าประกันย่อมรับผิดชอบหนี้หรือสัญญาที่ระบุ ไว้เท่านั้น</p> <p>หนึ่งอันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วย ความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้น ก็อาจจะมี ประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้าประกันรู้เหตุสำคัญผิด หรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เขาทำสัญญาผูกพันตน”</p>	<p>การที่มาตรา ๖๕๑ วรรคสอง กำหนดให้คำประกัน ครอบคลุมถึงหนึ่งในอนาคตหรือหนึ่งมีเงื่อนไขที่อาจเป็นผลได้จริง นั้น เป็นกรณีที่จำเป็น และสอดคล้องกับกิจกรรมทางพาณิชย์ ในปัจจุบัน แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหนี้จำนวนมากกลับใช้บทบัญญัติ ดังกล่าวเป็นช่องทางที่ไม่ชอบเขตจำกัด เพื่อป้องกันความเสียหาย การชำระหนี้ของทางที่ให้การคำประกันเป็นการประกัน ทั้งหลายที่อาจเกิดขึ้นแก่ตน โดยกำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับ ผิดในบรรดาหนี้ซึ่งปวงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตทั้งหมด ทุกประการด้วย ทำให้คำประกันไม่มีโอกาสทราบว่าตนต้อง รับผิดชอบหนี้ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต และโดยที่มาตรา ๗๐๗ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติให้นำมาตรา มาใช้บังคับกับการจำนองด้วยโดยอนุโลมผลที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์ ของผู้จำนองที่ต้องรับการประกันในหนี้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไม่ ชนเขต ซึ่งไม่ต่างกับผู้ค้าประกันซึ่งต้น จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติ ดังกล่าวเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้าประกัน และผู้จำนอง</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๖๘๑/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบต่อกับลูกหนี้รวมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๑ คำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้าประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ บรรคหนึ่ง บรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๕ และมาตรา ๖๘๙ เป็นโมฆะ”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
		<p>ปัจจุบันมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่าถ้าผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบกับผู้ค้าประกันไม่สามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนได้ (มาตรา ๖๘๘ และ ๖๘๙) และไม่สามารถเรียกร้องให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้จากทรัพย์สินที่ลูกหนี้ไว้ไว้เป็นประกันแก่เจ้าหนี้ก่อนได้ (มาตรา ๖๙๐) บทบัญญัตินี้เป็นแต่เพียงไม่ให้ผู้ค้าประกันใช้สิทธิเรียกร้อง แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหนี้ใช้ความไม่เรียบร้อยทางเศรษฐกิจของตนกำหนดไว้ในสัญญาให้ผู้ค้าประกันสละสิทธิเรียกร้องให้ผู้ค้าประกันยอมร่วมรับผิดชอบในหนี้ที่ผู้ค้าประกันอย่างลูกหนี้ร่วม ดังนั้น เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ เจ้าหนี้จึงบังคับชำระหนี้เอาแก่ผู้ค้าประกันอย่างลูกหนี้ร่วมทันที ซึ่งไม่เป็นธรรมแก่ผู้ค้าประกัน เพราะทำให้ผู้ค้าประกันมีฐานะเป็นลูกหนี้ขั้นต้น</p> <p>ในทางปฏิบัติเจ้าหนี้มักทำสัญญากับผู้ค้าประกัน โดยให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบแตกต่างไปจากบทบัญญัติลักษณะที่คำประกันกำหนดอันเป็นภาระแก่ผู้ค้าประกันเกินสมควร และทำให้ผู้ค้าประกันต้องผูกพันตามข้อตกลงที่เกินสมควร จึงควรกำหนดให้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ</p>

(โปรดพลิก)

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>มาตรา ๖๘๖ ลูกหนี้ผิดนัดลงเมื่อใด ท่านว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้แต่เนิ่น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีหนังสือผิดนัด และไม่อาจการณินจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาดังวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าการระงับคดีอื่นอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิตขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาดังวรรคหนึ่ง</p> <p>เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้หรือผู้ค้ำประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้ำประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้อก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในระหว่างที่ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้</p> <p>การชำระหนี้ของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๖ นี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๓”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แม้ว่ามาตรา ๖๘๖ ให้สิทธิแก่เจ้าหนี้ที่จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด แต่ในทางปฏิบัติไม่มีกระบวนการที่จะทำให้ผู้ค้ำประกันทราบว่าลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้แล้ว และอีกประการหนึ่งเจ้าหนี้มักจะไม่เรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ทันที แต่จะทอดเวลาเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ออกไป ทำให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบ ในบรรดาดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้มีรายนั้นเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งที่บรรดาดอกเบี้ยและอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้นเพิ่มขึ้นด้วย ตลอดจนค่าการระงับคดีอื่นอันเป็นค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าการระงับคดีอื่นอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้ที่เพิ่มขึ้นนั้น เกิดจากการที่เจ้าหนี้เลือกที่จะไม่ใช้สิทธิเรียกร้องเอาจากผู้ค้ำประกัน จึงเสมือนหนึ่งว่าเจ้าหนี้เชื่อในความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ การที่จะให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบในหนี้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจึงไม่เป็นธรรมแก่ผู้ค้ำประกันอย่างยิ่ง หากผู้ค้ำประกันมีโอกาสทราบถึงการที่ลูกหนี้ผิดนัด ผู้ค้ำประกันก็อาจขอชำระหนี้ทั้งหมดแทนลูกหนี้ทันทีเพื่อจะได้ไม่ต้องรับผิดชอบเป็นดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าการระงับคดีอื่นอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้ที่เพิ่มขึ้นนั้น และหากผู้ค้ำประกันขอชำระหนี้เช่นนั้น ย่อมควรที่ผู้ค้ำประกันจะหลุดพ้นจากความรับผิดในบรรดาดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าการระงับคดีอื่นอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้ที่เพิ่มขึ้นทันทีที่ตนขอชำระหนี้ทั้งหมดแทนลูกหนี้</p>
---	---	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>มาตรา ๖๕๑ ถ้าผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบร่วมกันกับลูกหนี้ ท่านว่าผู้ค้าประกันย่อมไม่มีสิทธิตั้งกล่าวไว้ในมาตรา ๖๕๘, ๖๕๙ และ ๖๖๐</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๕๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้าประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ให้ผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้าประกัน</p> <p>ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้าประกัน ให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๐๐ ถ้าผู้ค้าประกันนั้นอันจะต้องชำระ ณ เวลา มีกำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เว้นแต่ผู้ค้าประกัน จะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น</p> <p>ข้อตกลงที่ผู้ค้าประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลา อันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้น ใช้บังคับไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๗๐๐ ถ้าผู้ค้าประกันนั้นอันจะต้องชำระ ณ เวลา มีกำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ซึ่ง ท่านว่าผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เว้นแต่ผู้ค้าประกันหาหลุดพ้นจากความรับผิดชอบไม่ได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๕๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้าประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้าประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ให้ผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้าประกัน</p> <p>ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้าประกัน ให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๐๐ ถ้าผู้ค้าประกันนั้นอันจะต้องชำระ ณ เวลา มีกำหนดแน่นอน และเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เว้นแต่ผู้ค้าประกัน จะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น</p> <p>ข้อตกลงที่ผู้ค้าประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลา อันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้น ใช้บังคับไม่ได้”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เนื่องจากหนี้ประธานอันเกิดจากสัญญา เช่น สัญญาผู้กับสัญญาการค้าประกันนี้เงินกู้เป็นสัญญาที่ทำขึ้นแยกต่างหาก จากกัน และหลายกรณีที่เจ้าหนี้ได้ลดจำนวนหนี้เงินกู้ ดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายที่มีการค้าประกันนั้น แต่ไม่มีการแจ้งให้ผู้ค้าประกันทราบข้อมูลดังกล่าว ทำให้ผู้ค้าประกันไม่สามารถปลดปล่อยหนี้ของลูกหนี้ตามจำนวนหนี้ที่ได้ลดลงนั้น จึงควรกำหนดบทบัญญัติให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากการค้าประกัน หากได้มีการชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว และเนื่องจากหลักการในมาตรานี้เป็นเรื่องสำคัญ จึงกำหนดห้ามการตกลงที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้าประกัน แต่หากเป็นการตกลงให้ผู้ค้าประกันมีภาระน้อยกว่าที่มาตรานี้กำหนด ก็สามารถทำได้</p> <p>โดยหลักแล้วการผ่อนชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ย่อมทำให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เว้นแต่ว่าผู้ค้าประกันได้ให้ความยินยอมกับการผ่อนเวลานั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ค้าประกันมีสิทธิที่จะเลือกว่าตนจะยอมเป็นประกันในหนี้นั้นต่อไปหรือไม่หากมีการผ่อนชำระหนี้ แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหนี้ซึ่งมีความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ อาจกำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบมากเกินไปเป็นธรรมดา</p>
--	--	---	---	----------------------------------	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๔/๑ ของหมวด ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๗๑๔/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับกิจการจำนวนที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ”</p>	<p>ผู้ค้าประกัน โดยการทำหน้าที่กำหนดในสัญญาในลักษณะที่ให้ผู้ค้าประกันยินยอมล่วงหน้ากับการตกลงผ่อนเวลาชำระหนี้ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเป็นการผูกให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบในหนี้นั้นตลอดแม้ว่าจะมีการผ่อนเวลาให้ลูกหนี้ชำระหนี้ก็ตาม ซึ่งข้อตกลงเช่นนี้ทำให้ผู้ค้าประกันต้องรับภาระในการค่าประกันเกินสมควร ข้อตกลงดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ค้าประกันซึ่งหลักการของพระราชบัญญัติที่แก้ไขใหม่กำหนดให้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ</p>	<p>สืบเนื่องจากกระบวนการบังคับจำนวนของผู้รับจำนวนตามกฎหมายปัจจุบันยังไม่ได้กำหนดขั้นตอนที่ต้องดำเนินการอย่างชัดเจน ทำให้ผู้รับจำนวนสามารถประวิงเวลาในการบังคับจำนวนตราใบได้ที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าตนยังไม่พร้อมจากกรอบเวลาดังกล่าว กรณีเช่นนี้อาจทำให้ลูกหนี้และผู้จำหน่ายต้องรับภาระในหนี้ดังกล่าวเพิ่มขึ้นเกินสมควร และโดยที่กระบวนการบังคับจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๒๘ มาตรา ๗๒๙ และมาตรา ๗๓๕ เป็นเรื่องสำคัญที่คู่สัญญาไม่สามารถตกลงให้แตกต่างจากที่กำหนดได้</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗๒๗ ถ้าบุคคลคนเดียวจ้างหรือทรัพย์สินแห่งตนเพื่อประกันหนี้บุคคลอื่นจะต้องชำระ ท่านให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๖๙๗, ๗๐๐ และ ๗๐๑ ว่าด้วยค้ำประกันนั้นบังคับอนุโลมตามวรร</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และ มาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่มีบุคคลจ้างหรือทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้บุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจ้างและผู้จ้างของ ลักษณะ ๑๒ จ้างของ ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จ้างของจ้างหรือทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้บุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้เงินราคาทรัพย์สินที่จ้างของในเวลาที่ยังบังคับจ้างหรือเอาทรัพย์สินจ้างของหลุด</p> <p>ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จ้างของรับผิดชอบที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จ้างของรับผิดชอบอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจ้างหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก</p> <p>ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับกับกรณีที่มีบุคคลซึ่งมีใช้บริษัทมหาชนจำกัดเป็นลูกหนี้และผู้มีอำนาจบริหารจัดการนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นเกินร้อยละสิบห้าของหุ้นที่จำหน่ายแล้วของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้จ้างของทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคลนั้น และผู้จ้างเองได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้เป็นสัญญาต่างหาก”</p>	<p>สืบเนื่องจากมูลค่าของมาตรา ๗๒๗ เดิมนั้นระบุให้ใช้เฉพาะแต่กรณีบุคคลคนเดียวจ้างหรือทรัพย์สิน ดังนั้น หากเป็นกรณีที่มีบุคคลหลายคนจ้างหรือทรัพย์สินแล้ว จะมีผลทำให้บทบัญญัติมาตรา ๗๒๗ ซึ่งรวมถึงมาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ ไม่สามารถใช้อย่างบังคับได้</p> <p>ในทางปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่จะบังคับจ้างเองกับทรัพย์สินที่จ้างเอง แต่ได้ราคาทรัพย์สินไม่คุ้มกับหนี้ที่ลูกหนี้ค้างชำระอยู่นั้น เจ้าหน้าที่มักอาศัยความได้เปรียบในฐานะเจ้าหนี้บังคับกับผู้จ้างเองซึ่งจ้างเองประกันหนี้ที่บุคคลอื่นต้องชำระ ให้ต้องรับผิดชอบแทนลูกหนี้สำหรับจำนวนหนี้ที่เหลืออยู่ ทำให้ผู้จ้างเองนั้นต้องแบกรับภาระเกินกว่าความรับผิดชอบที่แท้จริงของตนหรือในบางกรณีเจ้าหน้าที่จะกำหนดในสัญญาจ้างเองให้ผู้จ้างเองซึ่งจ้างเองประกันหนี้ที่บุคคลอื่นต้องชำระ รับผิดชอบในหนี้ของผู้จ้างเองซึ่งจ้างเองหนึ่งด้วย ซึ่งในขณะทำสัญญา ผู้จ้างเองไม่ทราบว่าตนมีฐานะเป็นผู้ค้ำประกัน ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ผู้จ้างเองซึ่งจ้างเองประกันหนี้ที่บุคคลอื่นต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้ที่เงินราคาทรัพย์สินที่จ้างเองในเวลาที่ยังบังคับจ้างเองหรือเอาทรัพย์สินจ้างของหลุดรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้จ้างเองดังกล่าว อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>มาตรา ๗๒๕ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้อง มีจดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลา อันสมควร ซึ่งกำหนดไว้ในคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้และเสีย ไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาล เพื่อให้พิพากษาสั่งยึดทรัพย์สิ่งซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาด ก็ได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๒๕ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนอง ต้องมีจดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลา อันสมควร ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ถูกหนี้ได้รับ คำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสีย ไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สิ่งซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนอง ทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับ จำนองต้องส่งสำเนาหนังสือบอกกล่าวให้ผู้จำนองทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับ จำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวันนั้น ให้ผู้จำนอง เช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดชอบและค่าสินไหมทดแทน ซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้ รายนั้นนับแต่วันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กรณีดังกล่าวจะไม่ใช้กับการจำนองเพื่อประกันหนี้ของนิติบุคคล ซึ่งมีใช้บริษัทมหาชนจำกัด และในกรณีนั้นมีผู้มีอำนาจบริหาร จัดการนิติบุคคล หรือผู้ถือหุ้นร้อยละสิบห้าของหุ้นที่จำหน่าย แล้วของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้จำนองทรัพย์</p> <p>โดยที่มาตรา ๗๒๕ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบัน กำหนดให้บอกกล่าวไปยังลูกหนี้ โดยไม่ได้ ระบุให้ต้องบอกกล่าวไปยังผู้จำนองด้วย ผู้จำนองจึงไม่อาจทราบ ได้ว่ามีการเรียกให้ชำระหนี้เกิดขึ้น จึงควรบัญญัติให้การบอกกล่าวไปยังผู้จำนอง และระยะเวลาในการบอก กล่าวและระยะเวลาในการชำระหนี้ รวมถึง บัญญัติผลกรณี ที่ผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย</p>
---	--	---

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗๒๙ นอกจากทางแก้ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ก่อนนั้น ผู้รับจ้างยังชอบที่จะเรียกเอาทรัพย์สินจำนวนของหลุดได้ ภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี</p> <p>(๒) ผู้จ้างเองมิได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นท่วมจำนวนเงินอันค้างชำระ และ</p> <p>(๓) ไม่มีกรจางอื่นหรือทรัพย์สินอื่นได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจ้างของตนตามมาตรา ๗๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่น หรือทรัพย์สินอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจ้างเองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจำนวนหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้</p> <p>(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงสองปี และ</p> <p>(๒) ผู้รับจ้างเองแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าหรือใกล้เคียงกับจำนวนเงินอันค้างชำระ”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ ของหมวด ๔ การบังคับจ้างของ ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๗๒๙/๑ ในเวลาใด ๆ หลังจากที่มีถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือทรัพย์สินอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จ้างเองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจ้างเองเพื่อให้ผู้รับจ้างเองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้าง โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจ้างเองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้างเองภายในเวลาหนึ่งปี</p>	<p>โดยที่ถ้อยคำว่า “ทางแก้ตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ก่อน” ตามมาตรา ๗๒๙ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบันฉบับนี้ หมายถึงการขายทอดตลาดตามมาตรา ๗๒๘ ซึ่งอาจทำให้เข้าใจผิดได้ว่า บทบัญญัติมาตรา ๗๒๙ เป็นบทบัญญัติที่ยกเว้นมาตรา ๗๒๘ ทั้งหมด ประกอบกับถ้อยคำใน (๒) “ราคาทรัพย์สินนั้นท่วมจำนวนเงินอันค้างชำระ” ไม่อาจสื่อความหมายที่ชัดเจนได้ว่าราคาทรัพย์สินที่ท่วมจำนวนเงินอันค้างชำระนั้น เป็นจำนวนในสัดส่วนเท่าใด รวมทั้งตัด (๓) ออกเพื่อให้สามารถใช้งานทางปฏิบัติได้มากขึ้น นอกจากนี้ ควรลดระยะเวลาที่ผู้รับจ้างเองจะต้องต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจำนวนหลุด ในกรณีที่ถูกหนี้ขาดส่งดอกเบี้ยจากห้าปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นานเกินสมควร และเป็นภาระแก่ผู้รับจ้างเองเป็นสองปี</p> <p>โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติให้ผู้จ้างเองสามารถขอให้มีการบังคับจ้างเองได้ กรณีจึงเกิดปัญหาว่าผู้รับจ้างเองในหลายกรณีเลือกที่จะไม่ดำเนินการบังคับจ้างเองเมื่อมีเหตุบังคับจ้างเอง โดยหวังจะได้รับดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น อันเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้จ้างเอง จึงควรกำหนดให้ผู้จ้างเองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจ้างเอง</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจ้างของคนใดจะบังคับจ้างตนเองแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างเอง ท่านว่าต้องมิจัดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเดือนหนึ่งก่อนแล้วจึงจะบังคับจ้างเองได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p> <p>นับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้อีกว่าหนังสือแจ้งของผู้จ้างเองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับจ้างเองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้างเองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จ้างเองพ้นจากความรับผิดชอบและค่าสินไหมทดแทน ซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้นนับบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว</p> <p>เมื่อผู้รับจ้างเองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จ้างเองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจ้างเองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จ้างเอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จ้างเองเป็นบุคคลซึ่งจ้างโอนทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จ้างเองย่อมรับผิดชอบเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้อีกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจ้างเองคนใดจะบังคับจ้างตนเองแก่ผู้รับโอนทรัพย์สิน ซึ่งจ้างเอง ผู้รับจ้างเองต้องมิจัดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจ้างเองได้”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้ผู้รับจ้างเองเลือกดำเนินการขายทอดตลาดได้ และในกรณีที่ผู้รับจ้างเองไม่ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ผู้จ้างเองควรที่จะพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจ้างของคนใดจะบังคับจ้างตนเองแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างเอง ท่านว่าต้องมิจัดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเดือนหนึ่งก่อนแล้วจึงจะบังคับจ้างเองได้</p>	<p>เมื่อมีการแก้ไขระยะเวลาที่ผู้รับจ้างเองต้องมิจัดหมายบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่สุดหนี้ได้รับคำบอกกล่าวตามมาตรา ๗๒๘ แล้ว จึงจำเป็นต้องแก้ไขระยะเวลาการมิจัดหมายบอกกล่าวการบังคับจ้างเองแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างเองตามมาตรา ๗๓๕ ให้สอดคล้องกันด้วย</p>	

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะได้ถอนเงินเองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจ้างเองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจ้างเอง หรือ ผู้รับโอนต้องได้ถอนเงินภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว</p> <p>มาตรา ๗๔๔ อันจ้างอ้อยมระงับสินไป</p> <p>(๑) เมื่อหนี้ที่ประกะงับสินไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ</p> <p>(๒) เมื่อปลดจ้างเองให้แก่ผู้จ้างเองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ</p> <p>(๓) เมื่อผู้จ้างเองหลุดพ้น</p> <p>(๔) เมื่อถอนจ้างเอง</p> <p>(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจ้างเองตามคำสั่งศาล อันเนื่องมาแต่การบังคับจ้างเองหรือถอนจ้างเอง</p> <p>(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจ้างเองนั้นหลุด</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะได้ถอนเงินเองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจ้างเองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจ้างเอง ผู้รับโอนต้องได้ถอนเงินภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๔๔ อันจ้างอ้อยมระงับสินไป</p> <p>(๑) เมื่อหนี้ที่ประกะงับสินไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ</p> <p>(๒) เมื่อปลดจ้างเองให้แก่ผู้จ้างเองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ</p> <p>(๓) เมื่อผู้จ้างเองหลุดพ้น</p> <p>(๔) เมื่อถอนจ้างเอง</p> <p>(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจ้างเองตามคำสั่งศาล อันเนื่องมาแต่การบังคับจ้างเองหรือถอนจ้างเอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑</p> <p>(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจ้างเองนั้นหลุด”</p> <p>มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการบอกกล่าวภายในหกสิบวัน ตามมาตรา ๗๓๕ ที่แก้ไขใหม่</p> <p>โดยที่มีการกำหนดเพิ่มเติมกรณีผู้รับจ้างเองขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑ จึงควรเพิ่มเหตุระงับจ้างเองตามมาตรา ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๗๔๔ ด้วย</p> <p>เพื่อให้มาตรา ๖๘๑ มาตรา ๖๘๕/๑ มาตรา ๖๘๕/๑ มาตรา ๗๑๔/๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายใหม่ ไม่มีผลย้อนหลังไปกระทบกระเทือนถึงข้อตกลงในสัญญา สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบ ที่เกิดขึ้นก่อนกฎหมายใหม่ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (กรณีเฉพาะกฏมาตรา ๑๘ ถึง มาตรา ๒๕)</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ถูกหนีคดีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้ และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าการคิดพ้นอันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจ้างที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย</p> <p>มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับข้อตกลงใด ๆ อันมีผลให้ผู้จ้างเองต้องรับผิดชอบราคาทรัพย์สินที่จ้างเองในเวลาที่ยังค้ำประกันหรือเอาทรัพย์สินจ้างเองหลุด หรือให้ผู้จ้างเองต้องรับผิดชอบผู้ค้ำประกัน ที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย</p>	<p>เพื่อให้ผู้ค้ำประกันได้รับประโยชน์จากกระบวนการบอกกล่าวตามมาตรา ๖๕๖ ที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อมีการผิดนัดเกิดขึ้นหลังกฎหมายใหม่ใช้บังคับ</p> <p>เพื่อให้ผู้ค้ำประกันได้ประโยชน์จากการที่เจ้าหนี้กระทำการใดๆ ภายหลังจากกฎหมายใหม่ใช้บังคับอันมีผลเป็นการลดหนี้ให้ถูกหนีตามมาตรา ๖๕๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการใช้บังคับมาตรา ๖๕๑ มาตรา ๖๕๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ กับกรณีบุคคลหลายคนจ้างเองทรัพย์สินเพื่อประกันบุคคลอื่น</p> <p>เนื่องจากหลักการที่ว่าผู้จ้างเองไม่ควรต้องรับผิดชอบราคาทรัพย์สินที่จ้างเอง หรือไม่ควรจะต้องรับผิดชอบผู้ค้ำประกัน เป็นหลักการสำคัญ ดังนั้นควรกำหนดให้มาตรา ๗๒๗/๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้ย้อนหลังกับข้อตกลงในสัญญาจ้างเองที่ทำขึ้นก่อนกฎหมายใหม่ใช้บังคับ อันมีผลให้ผู้จ้างเองต้องรับผิดชอบราคาทรัพย์สินที่จ้างเองในเวลาที่ยังค้ำประกันหรือเอาทรัพย์สินจ้างเองหลุดหรือให้ผู้จ้างเองต้องรับผิดชอบผู้ค้ำประกันเป็นโมฆะ</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๘ และ มาตรา ๒๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจ้างงาน ที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ นี้ใช้บังคับด้วย</p> <p>มาตรา ๒๔ บทบัญญัติตามมาตรา ๒๓๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ นี้ ให้ใช้บังคับกับการรับโอนต้องการเงินงานของเมื่อมี การบอกกล่าวบังคับจ้างงานตามมาตรา ๒๓๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ นี้</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ นี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อให้ลูกหนี้และผู้จำนองได้รับประโยชน์จากการ บอกกล่าว และกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนของเจ้าหนี้ตาม มาตรา ๒๒๘ และระยะเวลาการบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนตาม มาตรา ๒๓๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อผู้รับจ้างงานจะบังคับจ้างงาน หลังกฎหมายใหม่ใช้บังคับ</p> <p>เพื่อให้ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนองได้รับประโยชน์ จากระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายใหม่</p>